

Tante.

Eh! das isch jo prächtig (fir sich) er meint noch, er seig nitt stark, er isch noch stärker ass dr Herr Gàlfink, drum weiss i nitt, worum ass er 's Rosele nitt sott hirothe. (züem Tom) Sie wotte-n-also mi Nièce, 's Rosele, hirothe? . . .

Tom (verwundert)

Ich?

Tante.

Sie brüche sich nitt z'verstell... ich weiss alles... 's Rosele hat mr g'sait, ass es Sie gern hat un ass es kei anderer Mann will.

Tom.

Ah!... wenn das isch... mir scho recht... Rosele schöne Jumpfre... wenn dr Hochzitstag?

Tante.

Nur g'mach... so pressiert's jetz doch nitt... Sie mien jo z'erst noch dr Oncle froge.

Tom.

Ich frei... ich mache ka, was ich will!

Tante (fir sich).

Das isch alles recht, awer 's isch mr ewe nur um's Vermöge... wenn dr Oncle nitt z'friede-n-isch, so git er in sim Neveu nit, das isch klar... doch still, do kunnt jetz 's Rosele glaub? (züem Tom) wisse Sie was... gehn Se ne wenig dert ine (se zeigt uf d'Thüre links), mr wànn im Rosele jetz o ne Surprise mache. (se schiebt ne ine, me klopft a) Entrez! (dr Herr Samüel kunnt ine).

VI. Uftritt.

Tante, Herr Samüel.

Herr Samüel (salütiert un schaüt ummenander. Fir sich).

Aha, do isch jetz emol d'Tante... d'Nièce wird nitt wit si... 's isch eso ziemlig süfer do! (zuer Tante) Verzeihe Se, wohnt nitt do ne g'wisser Herr... Knopf?

Tante.

Knopf... Knopf... nei, 's wohnt Nieme-n-eso im Hüs... Herr Gàlfink, wànn Sie sage?...

Herr Samüel.

Verzeihe Se... nitt wohr, Sie erlaüwe mir e wenig z'sitze? (er nimmt e Stühel un sitzt) mine Bei sin efange alt, un das Stege-n-ufegeh thüet mich famos agriffe!... frieher, jà, wo me noch sine achtzeh Johr g'ha hat, do isch's als ganz anderscht gsi... do hat me d'Stege nitt emol brücht, me isch züem Fenster üse g'sprung, wenn's pressiert hat... alleweg, ich ha das emol g'macht, un grad siter sàllemol ha-n-ich eso ne Espèce Stich im linke Bei...

Tante.

Tiens, tiens, tiens!... ah! Sie sin emol züem Fenster üse g'sprung? (fir sich) grad as wie dr Samüel!

Herr Samüel.

Pardon, ich verzähl Ihre do Sache, wo Sie gar nitt intressiere wird... ich ha jetz üsg'rüeh un will Sie nitt länger belästige...

Tante.

Gar nitt... gar nitt... Sie thien mich gar nitt belästige, Herr...

Herr Samüel.

Samüel!